21/05/2022

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Το μήνυμά του για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος εξέδωσε ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ο οποίος μεταξύ άλλων τονίζει ότι “πρέπει να ερχόμαστε κοντά σε κάθε ψυχή, να μιλήσουμε χωρίς προκαταλήψεις, στερεότυπα, δογματισμούς ή μύδρους και λίθους αναθέματος”.

“Δεν είναι χρέος μας να κρίνουμε τους ανθρώπους, αλλά λέγοντας την αλήθεια του Ευαγγελίου -όχι με σκληρότητα, ψάχνοντας έτσι βαρβάρους και αντιπάλους- και πάντα με αγάπη, να τους οδηγούμε στην σωτηρία, στον Χριστό!”, υπογραμμίζει ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Σε μια από τις πολλές Του περιοδείες ο Χριστός μας περνάει από την πόλη της Συχάρ, που βρισκόταν στην ευρύτερη περιοχή της Σαμάρειας. Εκεί σε μεσημβρινή ώρα, στάθηκε στο φρέαρ, το πηγάδι του Ιακώβ.

Την ώρα εκείνη, που ήταν ήσυχη, χωρίς πολλά βλέμματα να πέφτουν πάνω της, ήρθε στο φρέαρ μια γυναίκα για ν' αντλήσει νερό. Ο Χριστός μας βρίσκεται μόνος Του με την γυναίκα εκεί, καθώς οι μαθητές Του είχαν υπάγει ν' αγοράσουν τροφές μέσα στην πόλη.

Ο Κύριος μας απευθύνεται στην γυναίκα εκείνη, συνομιλεί μαζί της, γεγονός που στα μάτια των πολλών φαίνεται παράδοξο για την εποχή. Ένας ραββίνος, όπως νόμιζαν τον Χριστό, συνομιλεί σε δημόσια θέα με μια γυναίκα.

Ο Χριστός μας καταρρίπτει τα ανυπόστατα και ανόητα στερεότυπα της εποχής. Της ζητά νερό, πράγμα που ακούγεται περίεργο, ακόμη και στην Σαμαρείτιδα, καθώς γνωρίζει ότι οι Ιουδαίοι «ου συγχρώνται Σαμαρείταις».

Με αφορμή το υλικό νερό, της κάνει λόγο για το πνευματικό, αθάνατο νερό, το οποίο η ίδια θα έπρεπε να ζητεί από τον Κύριο μας. Του ζητάει εν τέλει τούτο το «ύδωρ το ζων», ώστε να μην πηγαίνει να το αντλεί από το φρέαρ.

Ο θείος Διδάσκαλος ανταποκρίνεται στο αίτημα της, αφού πρώτα, μέσα από τον μοναδικό διάλογο που κάμει μαζί της βγάζει στην επιφάνεια και το μεγαλύτερο πρόσκομμα, αγκάθι, αμάρτημα της ψυχής της. Μ' ένα πολύ απαλό λόγο, ένα διακριτικό πλησίασμα την προτρέπει να φωνάξει τον άνδρα της. Κι εκείνη ταπεινά απαντά ότι «άνδρα ουκ έχω».

Τότε ο Χριστός μας της αποκαλύπτει τις πληγές της ψυχής της.. ότι είχε πέντε άνδρες, χωρίς γάμο προφανώς, και αυτός με τον οποίο ήταν μαζί δεν είναι άνδρας της, σύζυγος της, ήταν μαζί χωρίς ευλογία Θεού. Η Σαμαρείτιδα με ταπείνωση και μετάνοια το αποδέχεται, αφήνει τον Κύριο μας να κάνει αυτή την λεπτή χειρουργική επέμβαση στην ψυχή της.

Μάλιστα δε αναδεικνύονται μέσα από την εσώτερη ύπαρξη της άλλες πνευματικές αναζητήσεις και δυνάμεις. Συνομιλεί πλέον με το Χριστό, αποκαλώντας Τον προφήτη. Τον ρωτά που πρέπει να προσκυνάται ο Θεός και πως. Του κάνει λόγο για τον Μεσσία και ο Χριστός μας της αποκαλύπτεται, επειδή βλέπει την καρδιά της, την διάθεση της.. «εγώ ειμί ο λαλών σοι».

Αποκαλύπτει στην γυναίκα εκείνη, που βρίσκεται στο περιθώριο της κοινωνίας, που οι άνθρωποι την αποκήρυσσαν και την κατέκριναν, ότι είναι ο Μεσσίας!

Εκείνη την στιγμή ήλθαν οι μαθητές του Ιησού. Ίσως ν' απόρησαν που συνομιλούσε με την γυναίκα εκείνη, αλλά δεν είπαν τίποτε. Στην συνέχεια απόρησαν που ο Χριστός μας δεν έφαγε τίποτε, ακούγοντας Τον να τους λέγει ότι δική Του τροφή είναι να κάνει το θέλημα του Ουρανίου Πατρός, αλλά και να τους ομιλεί για τις λευκές χώρες-ψυχές των ανθρώπων, που είναι έτοιμοι να πιστέψουν στην αληθινή πίστη στον Θεό.

Ένας λόγος που επιβεβαιώθηκε και μετά από λίγο, όταν είδαν τους κατοίκους της Συχάρ να έρχονται προς Εκείνον, καθώς είχαν ακούσει από τα χείλη της γυναίκας, της Σαμαρείτιδος το πιο παράδοξο προσκλητήριο.. «δεύτε ίδετε άνθρωπον ος είπέ μοι πάντα όσα εποίησα». Δηλαδή ελάτε να γνωρίσετε Αυτόν που αποκάλυψε τα πάθη μου, τα αμαρτήματα μου και μα απήλλαξε απ' όλα, με καθάρισε!

Οι συμπατριώτες της πιστεύουν στον Χριστό, Τον παρακαλούν να μείνει κοντά τους. Κι Εκείνος μένει μαζί τους επί δύο ημέρες, ώστε οι κάτοικοι της Συχάρ, που πριν κατέκριναν την Σαμαρείτιδα, να της λέγουν πλέον ότι «ουκέτι διά την σην λαλιάν πιστεύομεν», αλλά επειδή αποκτήσαμε προσωπική εμπειρία Χριστού, ότι Αυτός είναι ο Σωτήρας του κόσμου.

Πραγματικά αναστάσιμο το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής της Σαμαρείτιδος. Ομιλεί για αναστάσεις ψυχών από την κατάσταση της αμαρτίας. Κάτι που γίνεται πράξη από τον Χριστό μας πλησιάζοντας πολύ διακριτικά αυτήν την γυναίκα. **Μας δίνει υπόδειγμα ποιμαντικής. Ως Καλός Ποιμένας πλησιάζει την μια ψυχή για να την σώσει, αφήνοντας τα άλλα ενενήκοντα εννέα πρόβατα.**

Πόσο όμορφο και διακριτικό αυτό το άγγιγμα του Χριστού μας στην ψυχή αυτής της γυναίκας. Κάνει διάλογο μαζί της, αναδεικνύει τις πνευματικές της δυνάμεις, την οδηγεί στην μετάνοια, την κάθαρση. Και στο τέλος της όλης διαδικασίας η Σαμαρείτιδα κάνει κήρυγμα την μετάνοια της ή καλύτερα την κάθαρση της αμαρτίας της, αυτήν για την οποία πριν ντρεπόταν. Οι συμπατριώτες της πιστεύουν το κήρυγμα της γυναίκας, που πριν κατέκριναν.

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Κυρίου Ιησού, την ποιμαντική Του, η Εκκλησία, οι ποιμένες της, οι κληρικοί της, οι κατηχητές, οι θεολόγοι, όσοι έχουν μια κάποια ευθύνη οφείλουν έτσι απαλά και διακριτικά να πλησιάζουν κάθε άνθρωπο, ασχέτως τάξεως, συνηθειών, φυλής, χρώματος, κοινωνικής θέσεως ή οικονομικού status.

Πρέπει να ερχόμαστε κοντά σε κάθε ψυχή, να μιλήσουμε χωρίς προκαταλήψεις, στερεότυπα, δογματισμούς ή μύδρους και λίθους

αναθέματος. Δεν είναι χρέος μας να κρίνουμε τους ανθρώπους, αλλά λέγοντας την αλήθεια του Ευαγγελίου -όχι με σκληρότητα, ψάχνοντας έτσι βαρβάρους και αντιπάλους- και πάντα με αγάπη, να τους οδηγούμε στην σωτηρία, στον Χριστό!

Η Εκκλησία, ως Σώμα Χριστού και φύλακας της αληθείας του Χριστού, δεν φοβάται να διαλεχθεί και να συνδιαλεχθεί με όλους και για όλα τα θέματα.. ακόμη και αν κάποιοι θέλουν να την φιμώσουν, πρέπει να καταθέτει την μαρτυρία της στον σύγχρονο κόσμο, με διάκριση, λέγοντας αλήθεια και πάντα με αγάπη.

Όχι να λαϊκίζει, αλλά χρησιμοποιώντας ακόμη και σχήματα ή μεθόδους του παρόντος κόσμου π.χ. social media να υπακούει στην ποιμαντική μέριμνα και φωνή του Αποστόλου Παύλου.. «τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω».

Κι έτσι πολλές αναστάσεις ψυχών, όπως της Σαμαρείτιδος, θα επιτελούνται με την αγιαστική χάρη του Θεού, την μυστηριακή ζωή! Ας αφήσουμε τον Χριστό τελικά διά της Εκκλησίας ν’ αγγίξει τις ψυχές μας, να μας οδηγήσει στην σωτηρία!